

aan de ouders van tweelingen een behandeling garandeert die naar behoren met hun bijzondere noden rekening houdt. Het staat aan de nationale rechter om na te gaan of de nationale regeling aan deze eisen voldoet, en in voorkomend geval de nationale regeling zoveel mogelijk in overeenstemming met het recht van de Unie uit te leggen.

(¹) PB C 148 van 5.6.2010.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Verwaltungsgericht (Duitsland) op 7 juli 2010 — Georg
Neidel/Stadt Frankfurt am Main**

(Zaak C-337/10)

(2010/C 301/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Georg Neidel

Verwerende partij: Stadt Frankfurt am Main

Prejudiciële vragen

1. Geldt artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG (¹) tevens voor dienstbetrekkingen van ambtenaren?
2. Is artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG ook van toepassing op aanspraken op jaarlijkse vakantie, wanneer het nationale recht voorziet in een dergelijke vakantie van meer dan vier weken?
3. Vallen onder artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG ook rechten op vrijstelling van de dienst, die naar nationaal recht als compensatie voor het werken op feestdagen in aanvulling op de jaarlijkse vakantie worden toegekend wegens onregelmatige werktijden?
4. Kan een gepensioneerde ambtenaar een recht op uitbetaling van jaarlijkse vakantie rechtstreeks baseren op artikel 7, lid 2, van richtlijn 2003/88/EG, wanneer hij wegens ziekte niet heeft gewerkt en daarom niet in staat was zijn vakantie in de vorm van de vrijstelling van de dienst op te nemen?

5. Kan een dergelijk recht op uitbetaling op zijn minst gedeeltelijk worden uitgesloten op grond dat de vakantieaanspraak naar nationaal recht reeds is vervallen?

6. Omvat het in artikel 7, lid 2, van richtlijn 2003/88/EG vastgestelde recht op uitbetaling uitsluitend de in artikel 7, lid 2, van richtlijn 2003/88/EG gewaarborgde minimumvakantie van vier weken of heeft het mede betrekking op de door het nationale recht toegekende aanvullende vakantieaanspraken? Vallen onder deze aanvullende vakantieaanspraken ook aanspraken waarbij het recht op vrijstelling van de dienst enkel voortvloeit uit een bijzondere verdeling van de arbeidstijd?

(¹) Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 299, blz. 9).

**Beroep ingesteld op 20 juli 2010 — Commissie van de
Europese Gemeenschappen/Polen**

(Zaak C-362/10)

(2010/C 301/06)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: S. La Pergola en K. Herrmann, gemachtigden)

Verwerende partij: Polen

Conclusies

— vaststellen dat de Republiek Polen, door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor de correcte omzetting in nationaal recht van de artikelen, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10 en 11 van richtlijn 2003/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 november 2003 inzake het hergebruik van overheidsinformatie (¹), de krachtens deze bepalingen van de richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens verzoekster heeft Polen tot nu toe geen nationale maatregelen vastgesteld die richtlijn 2003/98 correct in nationaal recht omzetten. De aan de Commissie meegedeelde wet van 6 september 2001 inzake de toegang tot overheidsinformatie, betreft niet het hergebruik van overheidsinformatie, omdat deze zelfs niet de definitie van „hergebruik” bevat. Om die reden alleen al kunnen de uit die wet voortvloeiende rechten en verplichtingen geen correcte omzetting van richtlijn 2003/98 vormen.

⁽¹⁾ PB L 345, blz. 90.

Beroep ingesteld op 8 juli 2010 — Republiek Hongarije/ aSlowaakse Republiek

(Zaak C-364/10)

(2010/C 301/07)

Procestaal: Slowaaks

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Hongarije (vertegenwoordigers: M. Fehér en E. Orgován als gemachtigden)

Verwerende partij: Slowaakse Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Slowaakse Republiek, door op 21 augustus 2009 in strijd met richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden ⁽¹⁾ (hierna: „richtlijn 2004/38”) aan de president van de Republiek Hongarije, László Sólyom, de toegang tot haar grondgebied te weigeren, de krachtens die richtlijn en artikel 18, eerste alinea, VEG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- bovendien, vaststellen dat het recht van de Europese Unie, met name artikel 3, lid 2, VEU en artikel 21, lid 1, VWEU, in de weg staat aan de door de Slowaakse Republiek op het tijdstip van de instelling van het onderhavige beroep nog steeds verdedigde stelling dat zij op grond van richtlijn 2004/38 de toegang tot het Slowaakse grondgebied mag verbieden aan een vertegenwoordiger van de Republiek

Hongarije, in casu de president van de Republiek, zodat een dergelijke inbreuk opnieuw kan worden begaan;

- vaststellen dat de Slowaakse Republiek de regels van de Unie verkeerd heeft toegepast doordat haar autoriteiten met een beroep op richtlijn 2004/38 de president van de Republiek Hongarije, László Sólyom, niet tot het Slowaakse grondgebied hebben toegelaten;
- voor het geval dat het Hof van Justitie, anders dan de Republiek Hongarije hierboven heeft gevorderd, zou verklaren dat een specifieke bepaling van internationaal recht de personele werkingssfeer van richtlijn 2004/38 kan beperken, wat volgens de Republiek Hongarije niet het geval is, de draagwijdte en de werkingssfeer van die beperking aangeven;

- de Slowaakse Republiek verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij verbaal van 21 augustus 2009 heeft de minister van Buitenlandse zaken van de Slowaakse Republiek zijn Hongaarse ambtgenoot met betrekking tot het bezoek dat de president van de Republiek Hongarije, László Sólyom, diezelfde dag zou brengen, meegedeeld dat de bevoegde autoriteiten van de Slowaakse Republiek hadden besloten deze laatste de toegang tot het Slowaakse grondgebied te verbieden.

De Hongaarse regering verklaart dat de Slowaakse Republiek, door president László Sólyom de toegang tot haar grondgebied te weigeren, artikel 18 VEG en richtlijn 2004/38 heeft geschonden. Volgens de Republiek Hongarije vormde het gedrag van de president van de Republiek, László Sólyom, in het algemeen noch in de context van het betrokken bezoek een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving die de vaststelling van een beperkende maatregel kon rechtvaardigen. De Hongaarse regering is van mening dat, al zou een beperkende maatregel gerechtvaardigd zijn geweest — wat volgens haar niet het geval was —, een maatregel als die welke in het onderhavige geval is getroffen, namelijk een inreisverbod voor de president van de Republiek, niet in overeenstemming was met het evenredigheidsbeginsel en verder ging dan het nagestreefde doel, dat de Slowaakse Republiek met minder beperkende maatregelen kon bereiken.

De Slowaakse Republiek zou ook de vormvoorschriften van richtlijn 2004/38 niet in acht hebben genomen daar het inreisverbod voor president László Sólyom niet op grond van een richtlijnconform besluit is genomen en niet officieel ter kennis is gebracht; het verbaal deelde het inreisverbod mee, maar bevatte geen afdoende motivering en gaf evenmin aan, bij welke bestuurlijke of rechterlijke instantie en binnen welke termijn een beroep kon worden ingesteld.